

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

relse har meddelt mig følgende, der tillige er udsendt som pressemeddelelse:

»Efter endt vinterferie i udlandet er jeg blevet bekendt med de mange forstærkede angreb, der den sidste tid er fremsat mod speakerkommentaren til statens filmcentrals produktion »Et undertrykt folk har altid ret«.

Det er bl. a. påstået, at filmen skulle være injurierende mod den israelske stat. Jeg har derfor bedt om, at der foretages en dybtgående vurdering af filmens speakerkommentar under medvirken af blandt andre professor, dr. jur. Ole Espersen og professor, dr. jur. Isi Foighel.

Filmens instruktør, Nils Vest, har erklæret sig indforstået med at lade foretage ændringer i speakerkommentaren, hvis det kan dokumenteres, at denne er i strid med de historiske kendsgerninger – eller er injurierende.

Indtil dette arbejde er gennemført, har jeg på bestyrelsens vegne bedt om, at filmens distribution indstilles.«

Med hensyn til finansieringsspørgsmålet skal jeg meddele, at filmen, som det rigtigt fremgår af fru Gerda Møllers spørgsmål nr. 179, ikke er en film, til hvis produktion statens filmcentral har ydet støtte, men en film, som filmcentralen selv har produceret. Allerede af den grund opstår spørgsmålet om tilbagebetaling ikke.

Af *Inger Stilling Pedersen* (KrF) til socialministeren (10/1 77):

»Finder ministeren det rimeligt at pålægge institutioner den indberetningspligt, der er lagt op til i bekendtgørelse nr. 199 af 29. marts 1976, hvorefter enhver form for fysisk kontakt skal indberettes?«

(Spm. nr. 209).

Begrundelse.

Det er umuligt for institutionerne at leve op til denne bestemmelse. Konsekvensen bliver en overflødig tidkrævende administration. Det kan ikke være rimeligt at skulle indberette den lovlige fysiske kontakt, som bruges utallige gange i årets løb. Institutionen træder i hjemmets sted, og man bør hjælpe den til at kunne fungere som et hjem.

Socialminister *Eva Gredals* svar (17/1 77):

I socialministeriets bekendtgørelse nr. 199 af 29. marts 1976 om magtanvendelse, isolation, sikrede afdelinger, fratagelse af besøgsret og brevkontrol i døgninstitutioner for børn og unge beskrives i § 1 såvel ikke tilladt som tilladt fysisk magtanvendelse.

Herefter er fysisk magtanvendelse over for børn og unge i form af tildeling af slag, spark, lussinger, kniben eller anden form for legemlig, smertevoldende revselse eller afstraffelse ikke tilladt, uanset om motivet måtte være gengældelse eller opretholdelse af disciplin.

Derimod er fysisk magtanvendelse i form af, at barnet eller den unge fastholdes eller føres til sit værelse, tilladt, såfremt den er afpasset efter forholdene i den enkelte situation og ikke går ud over det strengt nødvendige. Det samme gælder magtanvendelse, der tilsigter at forhindre barnet eller den unge i at skade andre eller sig selv.

Magtanvendelse – såvel tilladt som ikke tilladt – forudsætter herefter andet og mere end den fysiske kontakt, der jævnligt indtræder i den daglige omgang mellem børn og medarbejdere. Når en medarbejder således fører et barn over en gade eller standser en mindre konflikt mellem et par elever, foreligger der ikke en magtanvendelse, der er omfattet af den nævnte bekendtgørelse.

Det skal understreges, at den nævnte bekendtgørelses regler om, hvilke forhold der betragtes som omfattet af begrebet magtanvendelse, er en klargørelse af de også før bekendtgørelsens ikrafttræden gældende regler.

Skal reglerne imidlertid fungere med det primære sigte at give børn og unge på institutioner den størst mulige retsbeskyttelse samt herudover tjene som beskyttelse af medarbejderne, er det helt afgørende, at der er etableret et system, der muliggør kontrol med reglernes overholdelse, og som ikke overlader det til den enkelte institutions eller medarbejders skøn at drage grænsen mellem ikke tilladt og tilladt magtanvendelse.

Med udgangspunkt i en kritik fra folketingets ombudsmand i forbindelse med dennes undersøgelser af de tidligere statsungdomshjems administration af reglerne om magtanvendelse m. v. blev spørgsmålet om, hvilke regler der skulle gælde med hensyn til indberetning m. m. af fysisk magtanvendelse, taget op til overvejelse.